

RECENSIE CLUB GUY & RONI

Op de vlucht voor de dood

Gebeurtenis: voorstelling *The jungle is our house* door Club Guy & Roni **Regie en spel:** Veerle van Overloop **Choreografie en dans:** Igor Podsiadly **Muziek:** Bart Dockx **Video en licht:** Satu Leskinen **Scenografie:** Caroline van de Meent **Gezien:** 26/8 Grand Theatre **Publiek:** vol
★★★★★

W e zijn helden voor een dag, zong de gitarist aan het eind van de voorstelling. De man met de gitaar kan het zoveel beter zeggen, had de vrouw ons eerder al verteld. En de gitarist is er altijd. De vrouw vertelde veel, net als de man in het witte vierkant, wiens eindeloze gebabbel *The jungle is our house* inleidde en afsloot. Maar de woorden bleken een vergeefse poging om de chaos te bezweren. De chaos die weergaloos werd uitgebeeld in beeld, belichting, bewegingen en geluid, met als hoogtepunt een omgekeerde piëta van de man met de gestorven vrouw in zijn armen, gehuld in een grijze deken, culminerend in een huiveringwekkende danse macabre.

Het regiedebuut van Veerle van Overloop bij Club Guy & Roni is geïnspireerd op de Jungle van Calais en de vluchtelingencrisis. Maar door de extreem open uit-

Igor Podsiadly in *The jungle is our house*. FOTO NIELS KNELIS MEIJER

beelding ervan ontstond iets dat veel meer was dan een commentaar op de actualiteit. De verschillende media die hier werden samengebracht (muziek, dans, toneel, literatuur, video- en lichtkunst) veroorzaakten een explosie aan betekenissen en meerduidigheid, die je als toeschouwer tot zelfreflectie dwong.

Het was een inktzwart wereld- en mensbeeld dat we kregen voorgeschoteld. Misschien was de centrale

boodschap wel dat we allemaal vluchtelingen zijn, tevergeefs op de loop voor de dood. Drie dingen kunnen we niet veranderen, zei de vrouw meermaals. Verleden, heden en toekomst. En toch doen we het, met voorstellingen als deze, die de chaos en de wanhoop in een hecht verband samenbrengen - als troost voor de troosteloosheid.

De kunstenaar is er altijd, goddank.
JOB VAN SCHAIK